

Babits Mihály kései költészete

Alább Babits kései költészetéhez kapcsolható idézeteket találsz indoklással.

„Csak azok halnak meg, akik egész életükben nem csináltak semmit. Aki tett valamit, nem magáért, hanem másokért, mindenkiért, az megmarad.” Szabó Magda

Babits is pont ilyen, örökké megmarad az emberiségnek kiemelkedő alkotásaival.

„A gyöngye elméjű ember állati életet él. Az állat nem ismeri a halált. Nézd a tyúkot például: mennyire védi a csirkéit! Mihelyt azonban felfordul a csirke, sajnálkozás nélkül otthagyja. Ha úgy értené a halált, mint a középrendű ember, ugye hogy sajnálná, siratná? Tudná, hogy a gyermeke elvesztette az életét. De akinek a halálról nincsen fogalma, annak az életről sincsen. És most nézzük az erős elméjű embert. Az meg éppen azért bátor, mert érzi, hogy a test nem mindene. Azt érzi, hogy ő inkább lélek, mint test. Minél lelkibb az ember, annál kisebb érték neki a test. A hősök, a világtörténelem nagy hősei mind lelki emberek voltak. Mind egy szálig.” Gárdonyi Géza

Babits is – és sok más ember is – pont ezért hozott létre annyi maradandó alkotást az életében.

„Micsoda ostoba dolog az emberi test! Mennyi tudás, emlék, gondolat, terv, minő ritka ital a finom csontedényben – s egy ostoba daganat valahol a zsigerek közt, félrelöki, kiborítja, kilötyyenti a földre, s az ostoba föld beszívja, mint a sáros hó levét.” Karinthy Frigyes

Karinthy is rákos volt. Így ő is élesen konfrontálódott a halál témájával még életében, viszonylag fiatalon.